

РЕШЕНИЕ

№ 33511

гр. София, 14.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав, в
публично заседание на 25.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **5710** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156-161 от Данъчно –осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба с вх. № 53-04-219/08.04.2024г. по описа на Дирекция „Обжалване и данъчно –осигурителна практика /Д“ОДОП“/ -С. при Централно управление /ЦУ/ на Национална агенция по приходите/НАП/, подадена от „Роял Бийч“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] с адрес за кореспонденция - с адрес за кореспонденция - [населено място], [улица], представлявано от П. Х. С. срещу Ревизионен акт № Р-22221023003017-091-001/14.12.2023г. издаден от М. И. А.– орган, възложил ревизията и Д. Б. М. -ръководител на ревизията, в частта, в която потвърден с Решение № 348/15.03.2024г. на Директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП.

В жалбата се излагат доводи, за незаконосъобразност на оспорения ревизионен акт. Описват се подробно извършените процесуални действия от органите по приходите. Излагат се аргументи, че не са налице законовите предпоставки на чл.122 от ДОПК за провеждане на ревизията по особения ред. Липсват конкретни аргументи, относно установените данъчни задължения по ЗДДС. Иска се от съда да отмени РА, в оспорената му част. В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен, се представлява от адв. Ч., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира разноски по представен списък.

Ответникът, директорът на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" при Централно управление - С. на Националната агенция за приходите, чрез юрк. А. оспорва жалбата и излага доводи за нейната неоснователност и недоказаност. В съдебно заседание изразява становище за неоснователност и недоказаност на жалбата, съответно моли да бъде потвърден РА. Претендира юрисконсултско възнаграждение съобразно материалния интерес по спора и по

представен списък за разноси.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

По допустимостта на жалбата: Оспореният ревизионен акт е връчен електронно на 03.01.2024 г. Жалбата до директора на Д“ОДОП“- С. при ЦУ на НАП е подадена на 11.01.2024 г. /вх. № 53-06-235 по описа на ТД на НАП -С./. Решение № 348/15.03.2024 г. на Директора на Д“ОДОП“ С. е връчено по електронен път на жалбоподателя на 29.03.2024 г. Жалба с вх.№ 53-04-219/08.04.2024 г. по описа на Д“ОДОП“ С. и адресирана до АССГ е подадена на 08.04.2024 г. т.е. в законоустановения 14-дневен срок, поради което е допустима за разглеждане.

Административен Съд С. - град, III отделение, 61 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221023003017-020- 001/19.05.2023 г., е възложено извършването на ревизия на „РОЯЛ БИЙЧ“ ЕООД за определяне на задълженията на дружеството по ЗДДС за периодите от 01.12.2017 г. до 31.12.2021 г. и за корпоративен данък по ЗКПО за периодите от 01.01.2017 г. до 31.12.2021 г. Заповедта е връчена на упълномощено лице на 05.06.2023 г. /лист 23 от делото/.

Съгласно чл. 114 ал. 1 от ДОПК, считано от тази дата тече определеният тримесечен срок за извършване на ревизията и изтича на 05.09.2023 г. Цитираната заповед е издадена от Р. К. Т., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП Б., оправомощена на основание чл. 10 ал. 9 от Закона за Националната агенция за приходите /ЗНАП/ със Заповед №З-ЦУ-995/18.05.2023 г. на зам. изпълнителния директор на НАП. на основание чл. 12 ал. 6 от ДОПК със Заповед №З-ЦУ-869/03.05.2023 г. на зам. изпълнителния директор на НАП и на основание чл. 11. ал. 3 от ЗНАП. във връзка с чл. 112. ал. 2. т. 1 от ДОПК със Заповед №РД-01- 379/04.05.2023 г. на директора на ТД на НАП С..

С Решение № Р-22221023003017-098-001/12.07.2023 г /л.108 от делото/ за изземване разглеждането и решаването на конкретен въпрос/преписка, издадено от Е. М. Н., в качеството на директор на ТД на НАП С., във връзка с прекратяване на служебните правомощия на Р. К. Т. със Заповед №187/22.06.2023 г. / л.111 от делото/ на изпълнителния директор на НАП. правомощията на компетентен орган по чл. 112 ал. 2, т. 1 от ДОПК във връзка с ревизията на „РОЯЛ БИЙЧ“ ЕООД са възложени на М. И. А. на длъжност главен инспектор по приходите в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП Б.. Със Заповед № РД-01-672/11.07.2023 г. на директора на ТД на НАП С.. М. И. А. е определена да изпълнява функциите на компетентен орган по чл. 112 ал. 2. т. 1 от ДОПК.

На основание чл. 112 ал. 2 т. 1. чл. 113. ал. 3 и чл. 114. ал. 2 от ДОПК. от М. И. А.. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП Б., са издадени Заповед за изменение на ЗВР /ЗИЗВР/ №Р- 22221023003017-020-002/28.08.2022 г. и ЗИЗВР №Р-22221023003017-020-003 от 09.10.2023 г., като с последната срокът на ревизията е продължен до 10.11.2023 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221023003017-092-001/24.11.2023 г., връчен по електронен път на 27.11.2023 г. Подадено е възражение с вх. №53-00-2643/11.12.2023 г., преценено от органите по приходите като неоснователно.

Ревизията приключва с РА №Р-22221023003017-091-001/14.12.2023 г., издаден от М. И. А. - орган, възложил ревизията, и Д. Б. М. - ръководител на ревизията, връчен по електронен път на 03.01.2024 г.

С РА на дружеството е начислен данък върху добавената стойност /ДДС/ в размер на 8 567.73 лв. не е признато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 2 634.83 лв. и са коригирани декларираните финансови резултати по ЗКПО за 2017 г. 2018 г., 2019 г., 2020 г. и 2021 г. вследствие на което е установен корпоративен данък за довносяне в размер на 4 712.76 лв. На основание и по реда на чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛДТДПДВ/ са начислени лихви в размер на 6 693.00 лв.

С Решение № 348/15.03.2024 г. на директора на Д „ОДОП“ С., Ревизионният акт е потвърден, относно установените резултати по ЗДДС за м. 05.2018 г., м. 06.2018 г., м. 08.2018 г., м. 09.2018 г., м. 06.2019 г., м. 07.2019 г., м. 08.2019 г., м. 09.2019 г., м. 01.2020 г., м. 02.2020 г., м. 09.2020 г., м. 08.2021 г. и м. 09.2021 г., Именно в тази част, РА е предмет на оспорване в настоящото съдебно производство. В останалата си част Ревизионният акт е отменен с цитираното решение на директора на ДОДОП –С. и административната преписка е върната за извършване на повторна ревизия при спазване на дадените указания.

Декларираната от „РОЯЛ БИЙЧ“ ЕООД дейност е предоставяне на туристически услуги в хотел „Р. Б.“, находящ се в землището на [населено място].

В хода на ревизията от страна на жалбоподателя не са представени търговски и счетоводни документи във връзка с осъществяваната стопанска дейност и за получените и извършени облагаеми доставки през ревизираните периоди.

До приключване на ревизионното производство не е осигурен достъп до първичните счетоводни документи, счетоводните регистри и търговската документация на ревизираното дружество.

Към административната преписка са присъединени Протокол №П- 22221022226886-П73-001 /28.02.2023 г. и Протокол №П-22221022226886-073-001/21.04.2023 г. за извършени проверки на „РОЯЛ БИЙЧ“ ЕООД, предхождащи настоящата ревизия. От същите се установява, че и при проверките не са представени никакви документи и писмени обяснения от жалбоподателя.

Органите по приходите са извършили анализ на дневниците за покупки, при който са установили, че ревизираното дружество е ползвало право на приспадане на данъчен кредит по фактури /подробно и изчерпателно описани на стр. 10-11 от РД по номер на фактура, контрагент, предмет на доставка, данъчна основа на доставката и начислен ДДС/, една част от които са издадени на други контрагенти /напр. фактура №0...0253/10.05.2018 г. е издадена от „УНИКА ДИЗАЙН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] на клиента „СИТ 97“ ЕООД ЕИК[ЕИК]/, а за друга част от декларираните от жалбоподателя покупки изобщо не са му били издавани фактури –напр. фактура № [ЕГН] от м.05.2018 г. с посочен доставчик „Интермес фууд“ ЕООД.

Установено е също ползвано право на приспадане на данъчен кредит по една и съща фактура два пъти /напр. по фактура №[ЕГН]/02.08.2019 г.. издадена от „ВИК БУРГАС“ ЕАД.[ЕИК] на стойност 7 357.04 лв. и начислен ДДС 1424,41 лв. е приспаднал данъчен кредит през м. 08.2019 г. и през м. 02.2020 г./ По процесните фактури е отказано право на приспадане на данъчен кредит.

След анализ на дневниците за покупки на ревизираното дружество и дневниците за продажби на доставчиците му, ревизиращият екип е извел извод за неправилно деклариране в отчетните регистри по чл.124 ал. 1, т. 1 от ЗДДС на жалбоподателя на едни и същи фактури два пъти, декларирани са получени доставки по фактури, които са с други получатели или фактури, отразени от ревизирания субект не са му издавани от конкретните доставчици. На стр. 10-11 от РД са описани фактурите, по които е отказано право на приспадане на данъчен кредит. Общо непризнатия данъчен кредит е в размер на 2 634.88 лв., от които: 147, 60 лв. за м. 05.2018 г., 209,70 лв. за м. 06.2018 г., 211,25 лв. за м. 08.2018 г., 221,58 лв. за м. 09.2018 г., 3,29 лв. за м. 06.2019 г., 8.65 лв. за м. 07.2019 г.190,00 лв. за м. 08.2019 г., 1 486.40 лв. за м. 02.2020 г., 92.69 лв.

за м. 09.2020 г., 41.67 лв. за м. 08.2021 г. и 22.00 лв. за м. 09.2021 г. За м. 09.2019 г. и м. 01.2020 г. не са извършени корекции по ЗДДС. но са начислени лихви за просрочие в резултат на променени процедури по прихващане, приспадане и възстановяване на резултат за периода по реда на чл. 92 от ЗДДС възникнали през м. 08.2019 г. и през м. 11.2019 г.

В настоящото производство е приета административната преписка, приети са допълнително представени от ответника дневници за продажби на доставчици на жалбоподателя. Прието е заключение по допуснатата до изслушване съдебно –счетоводна експертиза, което не е оспорено от страните.

От правна страна:

На първо място съдът счита, че е спазен срокът по чл. 109 от ДОПК, с оглед надлежното упражняване на правомощието за образуване на процесното ревизионно производство, с посочената по- горе ЗВР, в рамките на 5- годишния срок.

Съгласно разпоредбата на чл. 112, ал. 2 от ДОПК, ревизията може да се възлага от: т. 1 органа по приходите, определен от териториалния директор на компетентната териториална дирекция или т. 2 изпълнителния директор на Националната агенция по приходите или определен от него заместник изпълнителен директор– за всяко лице и за всички видове задължения и отговорности за данъци и задължителни осигурителни вноски. Ревизионният акт е издаден от компетентен орган и няма основания за обявяването му за нищожен.

Въз основа на издадената Заповед № РД-01-379/04.05.2023 г. на директора на ТД на НАП С. са определени служители да изпълняват функциите на компетентен орган по чл.112 ал.2 т.1 от ДОПК, за които съгласно Заповед 3-ЦУ -869/03.05.2023 г. на Зам. изпълнителния директор на НАП не се прилагат правилата на чл.7 ал.1 и чл.8 от ДОПК, като в т. I .т.2 е посочена Р. К. Т. началник – сектор „Ревизии“ в отдел „Ревизии“ при ТД на НАП Б. –орган възложил ревизията на жалбоподателя. Представени са и Заповед 3-ЦУ -955/18.05.2023 г. на Зам. изпълнителния директор на НАП, с която в приложения към същата са посочени задължените лица, по отношение, на които следва да бъдат извършени контролни производство по реда на ДОПК.

Със Заповед № 187/22.06.2023г. / л.111 от делото/ на Изп. директор на НАП е прекратено служебното правоотношение на Р. Т. – орган възложил ревизията на „Роял Бийч“ ЕООД. В тази връзка и поради наличие на предпоставките на чл.7 ал.3 от ДОПК – трайна и обективна невъзможност да изпълнява служебните си задължения с Решение № Р-22221023003017-098-001/12.07.2023 г /л.108 от делото/ за изземване разглеждането и решаването на конкретен въпрос/преписка, издадено от Е. М. Н., в качеството на директор на ТД на НАП С., правомощията на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК във връзка с ревизията на „РОЯЛ БИЙЧ“ ЕООД са възложени на М. И. А. на длъжност главен инспектор по приходите в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП Б., определена съответно със Заповед № ЗЦУ -1315/22.06.2023г. на Изп. директор на НАП /лист184 от делото / да изпълнява длъжността началник сектор „Ревизии“, отдел „Ревизии“ в Дирекция „Контрол“ в ТД на НАП Б. и със Заповед №РД-01-672/11.07.2023 г. на директора на ТД на НАП С. да изпълнява функциите на компетентен орган по чл. 112. ал. 2. т. 1 от ДОПК. Съгласно Заповед № 3-ЦУ-1997/04.11.2022 г. на Зам. изпълнителния директор на НАП, М. А. е орган по приходите от ТД на НАП Б., за който правилата на чл.7 ал.1 и чл.8 от ДОПК не се прилагат.

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган, независимо от факта че ревизията е възложена и в състава на издалите го органи по приходите като възложител на ревизията и като ръководител на ревизията са участвали органи по приходите от друга ТД на НАП, след като ревизията е проведена в компетентната ТД на НАП С., а възложителят е от кръга на тези по чл.12 ал.6 изр.1 от ДОПК и е определен по реда на чл.112 ал.2 т.1 от ДОПК от директора на компетентната

дирекция. Включването в персоналните предели на заповедта по чл.112 ал.2 т.1 ДОПК на длъжностни лица от състава на друга териториална дирекция не е в противоречие с правилото на чл.11 ал.1 т.1 от ЗНАП. С оглед изложеното и предвид Тълкувателно решение № 3/26.06.2025 г. на ВАС по тълкувателно дело № 2/2024 г. не е нищожен оспореният ревизионен акт, издаден в резултат на ревизия, възложена от орган по приходите в ТД на НАП Б., който е определен надлежно със Заповед № РД-01-672/11.07.2023 г. и Заповед № РД-01-379/04.05.2023 г. на директора на ТД на НАП С. въз основа на посочените заповеди по чл.12 ал.6 изр. първо ДОПК и чл.10 ал.9 ЗНАП, по отношение на жалбоподателя, който е търговско дружество със седалище в С..

Решение № 348/15.03.2024 г. също е издадено от компетентен орган – директора на Д“ОДОП“ С.. Компетентността на органа, подписал посочените по-горе заповеди и оспорвания РА е установена с официални документи по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК, с обвързваща материална доказателствена сила, която не е оборена. Изложеното до тук води до извод, че ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи.

Настоящата инстанция констатира, че РА е подписан с електронни подписи от органите по приходите – негови издатели. Съгласно чл. 3 от ЗЕДЕУУ (ред.- ДВ, бр. 85 от 2017 г., действаща към момента на издаване на РА) електронен документ е електронен документ по смисъла на чл. 3, т. 35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.); като писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ. В конкретния случай РА е създаден като електронен документ по смисъла на чл. 3, ал. 1 ЗЕДЕУУ, по отношение на които с оглед фикцията, установена в ал. 2 се приема, че е спазено изискването за писмена форма. Доказателствената сила на подписания с КЕП електронен документ е такава, каквато законът признава на подписания писмен документ. Именно като електронен документ, подписан от посочените в тях органи по приходите с електронен подпис, актът е изпратен като електронно съобщение и връчен на ревизираното лице по реда на чл. 30, ал. 6 ДОПК и това обстоятелство е удостоверено по предвидения за това в цитираната норма ред с разпечатка на записа в информационната система. С оглед разпореденото от законодателя в чл. 184, ал. 1 ГПК, приложима в съдебното производство по оспорване на РА на основание § 2 ДР на ДОПК, тези електронни документи са представени на съда като възпроизведени на хартиен носител преписи, заверени от страната.

На следващо място, спазени са процесуалните правила за извършването на ревизията. Ревизионният акт е издаден в предвидената форма съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК и съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 от ДОПК, както и указанието, че се приемат констатациите от ревизионния доклад, който на практика представлява неразделна част от издадения ревизионен акт. Оспореният РА съдържа разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения.

Липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения- такива, които съществено са ограничили процесуалното право на защита на засегнатото лице в хода на ревизионното производство, актът е съобразен със закона, издаден е в съответната форма и съдържа необходимите реквизити.

ЗВР е връчена на пълномощник – адв. П. Ч. надлежно упълномощен от управителя на „Роял Бийч“ ЕООД да представлява дружеството пред органите на НАП с представено в ревизионното производство пълномощно /лист 27 от делото/

От съдържанието на посочените доказателства, съдът прави извод, че ЗВР, РД и РА са надлежно

връчени лично или на електронен адрес за кореспонденция посочен от дружеството-жалбоподател.

С оглед на изложеното, съдът счита, че ревизионното производство е редовно и законосъобразно, проведено при спазване от органите по приходите на императивните правила на ДОПК, включително надлежно връчване на ЗВР и останалите актове на ревизиращия екип на електронен адрес, деклариран от „Роял Бийч“ ЕООД.

Надлежно на ел. адрес на жалбоподателя е връчено и уведомлението на основание чл.124 ал.1 от ДОПК, с което е посочено, че са налице обстоятелствата визирани в чл.122 ал.1 т.2, т.4 и т.5 от ДОПК – налице са данни за укрити приходи или доходи; липсва и не е представена счетоводна отчетност съгласно ЗС и воденото счетоводство не дава възможност за установяване на основата за данъчно облагане.

Съгласно чл. 160, ал. 3 от ДОПК съдът дължи произнасяне по съществото на спора, т.е. в случая дали е налице материалноправно основание за определяне на задължения за данък върху добавена стойност на жалбоподателя и ако е налице такова основание, следва да се извърши преценка дали размерът на дължимия данък е правилно определен от органите по приходите.

Съгласно разпоредбата на чл. 124, ал. 1 от ДОПК, в производството по обжалване на ревизионен акт при извършена ревизия по чл.122 от ДОПК, фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл.122, ал. 1 от ДОПК е подкрепено от събраните доказателства. Така установената презумпция за вярност на фактическите констатации е оборима и доказателствената тежест за това носи оспорващият. Следователно, в производството по съдебно обжалване на РА, издаден по реда на чл. 122 от ДОПК, в тежест на органите по приходите е да установят основанията за извършване на ревизия при особени случаи, както и спазването на императивния процесуален ред за това, а в тежест на жалбоподателя е да установи при условията на пълно и насрещно доказване твърдените от него факти и обстоятелства, с които се опровергават фактическите констатации в акта. За да се приложи обаче презумпцията по чл.124, ал. 2 от ДОПК, фактическите констатации на които се позовават органите по приходите следва да са подкрепени от надлежни доказателства, в противен случай тежестта за опровергаването им не може да се възлага на ревизиращия субект.

Основанията за извършване на ревизия по особения ред са изрично изброени от закона в разпоредбата на чл.122, ал. 1, т. 1 – т. 7 от ДОПК. В конкретния случай, за да преминат към извършване на ревизия по особения ред, органите по приходите са приели, че за процесните данъчни периоди по отношение на ревизираното лице са налице предпоставките на чл.122 ал.1 т.2, т.4 и т.5 от ДОПК. Налице са данни за укрити приходи/доходи, предвид неотчетени и недекларирани приходи от платените от другите собственици на апартаменти, такси за поддръжка на недвижимите им имоти, находящи се в хотел „Р. Б.“ за всеки от ревизираните периоди от 2017 г. до 2021 г. Правилно са констатирани и наличие и на предпоставките на чл.122 ал.1 т.4 и т.5 от ДОПК, тъй жалбоподателят не е предоставил първична счетоводна документация, не е представил търговска документация, както в хода на ревизията, така и в настоящото производство. Наличието на тези факти, обективно възпрепятства органите по приходите да установят основата за данъчното облагане, както и да проверят счетоводство на дружеството с оглед

декларираните доставки, съответства ли на императивните изисквания на ЗДДС и ЗС. Неоснователно в жалбата се твърди, че не са налице предпоставките на чл.122 от ДОПК. При непредставяне от страна на жалбоподателя на декларираните от него фактури и друга първична счетоводна документация, както и при непредставяне на търговската документация на дружеството за ревизираните периоди е невъзможно да бъде проверена и установена данъчната основа на декларираните покупки и продажби от „Роял Бийч“ ЕООД, както и да бъде проверено спазени ли са изискванията на ЗДДС и ЗС. Органите по приходите са анализирали дневниците за продажби на доставчиците на жалбоподателя, вследствие на което са направили обоснован извод, че по отношение на процесите фактури, описани на стр. 10 - 11 от РД, освен че не са изпълнени формалните предпоставки за упражняване на право на приспадане на данъчен кредит, предвидени в чл. 71 от ЗДДС, е установено и отразяване на едни и същи фактури два пъти в отчетните регистри по чл. 124. ал. 1. т. 1 от ЗДДС, както и ползване на данъчен кредит по фактури, по които ревизираното дружество не е получател или по фактури, които не са му издавани от доставчиците. И пред първата съдебна инстанция не са представени процесните фактури и жалбоподателят не е оборил констатациите на органите по приходите. От жалбоподателя не са представени писмени доказателства и в хода на съдебното производство.

Съгласно заключението на приетата и неоспорена съдебно-счетоводна експертиза и въз основа на дневниците за покупки на жалбоподателя и дневниците за продажби на „Водоснабдяване и канализация“ ЕАД и на „Белина еко“ ООД вещото лице е установило, че посочените доставчици са декларирали процесните фактури към „Роял Бийч“ ЕООД само веднъж за отчетния период м.08.2019г. На другите поставени от жалбоподателя въпроси не може да отговори, тъй като липсва първична счетоводна документация.

Съгласно чл. 71 т. 1 от ЗДДС. за да се упражни право на приспадане на данъчен кредит, лицето трябва да притежава оригинал на данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и чл. 115 от ЗДДС, в който данъкът е посочен на отделен ред.

Жалбоподателят е претендирал право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от дружества, които фактури не представя нито пред приходната администрация, нито в съдебното производство.

От значение за признаване право на данъчен кредит е данъкът да е начислен правомерно, което означава да е налице данъчно събитие, т. е. да е прехвърлено правото на собственост върху стоките или да са извършени услугите. Първото условие за възникване на правото на приспадане на данъчен кредит, е получателят да притежава данъчен документ, издаден по реда на ЗДДС и съдържащ изискуемите реквизити. Както вече бе посочено, такива документи липсват, поради което жалбоподателя неправомерно е упражнил правото си на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС по фактурите, подробно описани в стр.10-11 на РД

С оглед изхода на делото разноси се дължат на ответника, които са своевременно поискани на основание чл.161 ал. 1 от ДОПК за юрисконсултско възнаграждение.

Съгласно чл.8 ал.1 във връзка с чл.7 ал.2 т.2 от Наредба № 1 /2004г. за възнаграждения за адвокатската работа следва да бъде присъдено възнаграждение за юрисконсулт в размер на 656,85 лева.

Съгласно разпоредбата на чл.160 ал.7 изр.2 от ДОПК, решението на административния съд по дела, по които се обжалват установени с ревизионния акт публични вземания общо в размер до 750 лв., в които не се включват начислените лихви за забава, когато ревизионният акт е издаден на физически лица, и общо в размер до 4000 лв., в които не се включват начислените лихви за забава, когато ревизионният акт е издаден на юридически лица, е окончателно.

Водим от горното и на основание чл.160 ал.1 от ДОПК, Административен съд София град, III-то отделение, 61 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Роял Бийч“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] с адрес за кореспонденция - с адрес за кореспонденция - [населено място], [улица], представлявано от П. Х. С. срещу Ревизионен акт № Р-22221023003017-091-001/14.12.2023г. издаден от М. И. А.–орган, възложил ревизията и Д. Б. М. -ръководител на ревизията, в частта, в която потвърден с Решение № 348/15.03.2024г. на Директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП, за установени данъчни задължения по ЗДДС за следните данъчни периоди м. 05.2018 г., м. 06.2018 г., м. 08.2018 г., м. 09.2018 г., м. 06.2019 г., м. 07.2019 г., м. 08.2019 г., м. 09.2019 г., м. 01.2020 г., м. 02.2020 г., м. 09.2020 г., м. 08.2021 г., м. 09.2021 г. в общ размер на 2634,88 лева и лихви за забава в общ размер на 933,59 лева.

ОСЪЖДА „Роял Бийч“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] с адрес за кореспонденция - с адрес за кореспонденция - [населено място], [улица], представлявано от управителя П. Х. С. да заплати на Национална агенция за приходите - дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП сумата от 656,85 лева /шестстотин петдесет и шест лева и осемдесет и пет стотинки/ разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване съгласно чл.160 ал.7 изр.2 от ДОПК

Съдия: